

Van: Vonken, Guy <gltg.vonken@prvlimburg.nl>

Verzonden: vrijdag 20 januari 2023 09:46

Aan: Statenlid, Baneke, PD <pd.baneke@prvlimburg.nl>

Onderwerp: Feitelijke vragen inzake voorstel financiële verordening

Geachte heer Baneke,

U heeft op maandag 17 januari jl. vragen gesteld en opmerkingen geplaatst, waarvoor dank.

Uw redactionele opmerkingen zijn terecht en indien uit de behandelingen van het Statenvoorstel van de commissie FEB en MD aanleiding is tot het indienen van een gewijzigd Statenvoorstel zullen wij deze redactionele onvolkomenheden corrigeren.

In onze reactie gaan wij nu in op de inhoudelijke vragen:

Pagina 9: Onder C: gaat het over de VNG-modelverordening. Heeft het IPO dat niet voor provincies gedaan?

Reactie

Nee, IPO doet dit nooit. Regelgeving voor provincies en gemeenten (lagere overheden) lijken veel op elkaar. Illustratief is bijvoorbeeld het BBV. Dit heet in zijn volledigheid "Besluit Begroting en Verantwoording provincies en gemeenten". Door de VNG te volgen hoeft er geen dubbel werk gedaan te worden. IPO is bovendien een kleinere organisatie in vergelijking met de VNG waar capaciteit voor dit soort vraagstukken aanwezig is. Het IPO verwijst hier ook steeds naar. Hierbij constateren wij wel dat Provincies en Gemeenten uiteenlopen en is er ook de ruimte om artikelen op te nemen die niet in de modelverordening staan.

Pagina 10: inhoudelijk: bij gebouwen wordt verderop gesproken over 'componententheorie' van de afschrijvingslasten. Waarom daar wel en hier dus niet?

Reactie

Dit is gebaseerd op praktische overwegingen waarbij kosten makkelijk objectiveerbaar zijn.

Bijvoorbeeld: er wordt een nieuw gebouw neergezet met daarin elektrotechnische installaties. Hier zijn in de regel meerdere leveranciers bij betrokken. De aannemer die het gebouw oplevert en een bedrijf dat de installaties levert: de provincie ontvangt dan 2 facturen. Dit is makkelijk objectiveerbaar en de kosten zijn makkelijk toe te delen.

Bij wegen is er een aannemer die het project na aanbesteding voor een vaste prijs uitvoert. Indien de componententheorie op de wegen wordt uitgevoerd, zoals dat tot en met 2022 is gebeurd, moeten wij zelf aannames maken over de verdeling. Dat is gebeurd op basis van een theoretische verdeling. 72% van de kosten bestaat uit constructie en 28% uit de bovenlaag. Deze werkwijze kent, zoals in het Statenvoorstel voorstel staat genoemd praktische uitvoeringsproblemen. Daarnaast zal de theoretische aanname van procentuele verdeling steeds getoetst moeten worden of deze nog valide is. Daarmee is de componententheorie en daaropvolgende kostenverdeling bij wegen lastiger te objectiveren en vraagt het om periodieke toetsing van het gehanteerde uitgangspunt.

Pagina 17 : Eerste alinea: kunnen onvoorziene exogene risico's niet van een dusdanige (minimale) grootte zijn dat ze wel binnen het programma kunnen worden opgevangen? Vanwaar deze stellige opmerking?

Reactie

De bedoelde onvoorziene exogene risico's worden in verband gebracht met het provinciale weerstandsvermogen. Dit provinciale weerstandsvermogen is bedoeld voor die risico's van materieel belang die redelijkerwijs niet binnen de normale begroting kunnen worden opgevangen. In de regel wordt altijd eerst binnen de beschikbare budgetten van het programma gekeken of er nog ruimte is voordat er aanspraak kan worden gemaakt op aanvullende dekkingsbronnen. Stelligheid kan daarbij ontleend worden aan majeure risico's en van materieel zoals bijvoorbeeld de onvoorziene extra kosten uit de stikstofcrisis of de Oekraïne crisis.

Pagina 21 : Materiële vaste activa : vanwaar per definitie lineair afschrijven? Zijn er geen investeringen die in het begin 'pieken' en aan het eind van hun levensduur een veel lagere economische waarde hebben? Heeft dat afschrijvingstechnisch geen invloed/ is dat een keuze?

Reactie

De lineaire afschrijvingsmethodiek is inderdaad een keuze en heeft ook gevolgen voor de lastneming. In het door u genoemde voorbeeld van "pieken" zou een annuïtaire afschrijvingsmethodiek passend kunnen zijn. Dit met de toevoeging: bij organisaties die hun verslaglegging doen op basis van Burgerlijk Wetboek 2. Hier speelt de actuele waarde van activa een belangrijke rol bij de presentatie op de balans. Dit is van belang voor het financiële inzicht van de economische waarde van dergelijke organisaties. En wat bijvoorbeeld de waarde zou zijn bij liquidatie van de onderneming.

Het Besluit Begroting en Verantwoording gaat echter uit van de historische kostprijs of vervaardigingsprijs waarbij het profijt voor de burger centraal staat. De actuele waarde van een weg is in dit kader minder financieel relevant omdat er geen intenties zijn dit soort activa te verkopen. Onze activa heeft vooral een maatschappelijke functie en is niet gericht op economisch nut. Annuïtair afschrijven zou ook betekenen dat er in het begin van de levensduur van een actief minder wordt afgeschreven en later meer. Daarmee worden de toekomstige begrotingen extra belast en niet evenredig zoals bij de lineaire methodiek. Daarom is de bestendige gedragslijn van de provincie steeds geweest om lineair af te schrijven, op basis van de verwachte levensduur, op alle materiële vaste activa. Het hanteren van dezelfde methode voor alle activa is bovendien transparant.

Pagina 21: componententheorie. Zie opmerking bij investeringen in infra. Als dat hier kan, waarom daar niet of omgekeerd?

Reactie

Dit is reeds beantwoord bij de vraag over pagina 10 en de componententheorie.

Pagina 23: compensabele BTW: De compensabele BTW-kosten mogen wel worden opgenomen in de kostprijsberekening. Die dient dan weer als basis voor de bepaling van de hoogte van heffingen en tarieven die de provincie doorberekent. Maar de provincie wordt gecompenseerd en heft dus eigenlijk te hoge heffingen en tarieven aan de inwoners en bedrijven van Limburg. Is dat geen onwenselijke situatie?

Reactie

Volgens de handreiking kostentoerekening heffingen, rechten en tarieven (Deloitte, 2014^[1]) is de hoofdregel dat indirecte kosten niet verhaald mogen worden. Inbreuk doet zich voor bij diverse kostensoorten.

1. beleidsvoorbereiding;
2. inspraakprocedures;
3. handhaving en toezicht en controle, onder te verdelen in:
 - a. toelating;

^[1] <https://vng.nl/files/vng/handreiking-kostentoerekening-heffingen-rechten-en-tarieven-2014.pdf>

- b. posttoelating;
- c. preventieve handhaving
- d. repressieve handhaving
- 4. bezwaar- en beroepsprocedures
- 5. compensabele omzetbelasting

In artikel 17 van het voorstel Financiële verordening 2023 is dit daarom ook expliciet benoemd. De huidige praktijk is dat wij tot nog toe alleen de personele inzet, incl. de genoemde uitzonderingen, doorberekenen. Compensabele BTW is in de huidige praktijk in de kostprijsberekening niet aan de orde. Indien compensabele BTW zich voordoet, dan wordt hiermee conform art. 17 lid 2 van de verordening rekening gehouden en wordt deze niet doorberekend aan burgers en bedrijven, Immers de Provincie wordt hiervoor gecompenseerd.

Pagina 25: Schatkistbankieren: is grofweg aan te geven wat de provincie aan inkomsten misloopt om dat men verplicht Schatkistbankiert en de middelen niet commercieel kan wegzetten?

Reactie

Rekening-courant:

De Provincie loopt geen directe rente-inkomsten mis als gevolg van het verplicht schatkistbankieren bij het Ministerie van Financiën. In de huidige stijgende rentemarkt is het onderbrengen van de liquide middelen bij schatkistbankieren zelfs gunstiger dan het onderbrengen bij de huisbankier (Rabobank). Dit komt omdat de rente bij de Nederlandse commerciële grootbanken nog nagenoeg 0,00% is, terwijl op het saldo in rekening-courant bij de schatkist een vergoeding wordt ontvangen gelijk aan de Europese overnight marktrente: de Euro Short-Term Rate (Ester). Deze Ester-rente staat momenteel op 1,90% en zal naar verwachting per begin februari 2023 nog iets toenemen.

Vrijwel risicoloze uitzettingen:

De Provincie kan haar tijdelijk overtollige liquide middelen, conform de vigerende wetgeving en het Treasurystatuut, nog steeds voor langere tijd en tegen commerciële tarieven uitzetten aan Nederlandse decentrale overheden. De Provincie is actief op deze markt en Provinciale Staten worden middels de P&C-cyclus actief geïnformeerd via de Paragraaf Financiering bij de Begroting en de Jaarrekening.

Risicodragende uitzettingen:

De Provincie kan sinds 2013 de tijdelijke overtollige middelen niet meer risicodragend uitzetten aan derde partijen, zoals dat voor 2013 met het aankopen van landen- en bedrijfsobligaties wel mogelijk was. Deze obligaties kenden een relatief hoger rendement, omdat deze een risicovoller karakter hadden dan uitzettingen bij Nederlandse decentrale overheden. Met het wegvallen van dit excessief risicorendement valt eveneens het kredietrisico weg. Exact zoals de wetgever dat bij de invoering van schatkistbankieren heeft beoogd. De grote obligatieportefeuille van voorheen was tevens aangekocht in een periode van relatief hogere marktrenten en de daling van de marktrenten nadien heeft een minstens even zo groot effect op de gedaalde rentebaten als de invoering van het verplicht schatkistbankieren. De Provincie kan wel risicodragende uitzettingen in Limburg doen in het kader van publiek belang. Op deze publiek belang portefeuille wordt voor het hogere kredietrisico een evenredig hogere rentevergoeding gevraagd. Dit is opgenomen in het investeringsbeleid en uitvoeringskader Sturing in Samenwerking 3.0.

Gedeputeerde Staten ziet er op toe dat er een gezonde balans blijft bestaan tussen rekening-courant saldo en de vrijwel risicoloze en de risicodragende uitzettingen, waarbij de vrijgevallen middelen uit de obligatieportefeuille zo veel mogelijk bij decentrale overheden worden uitgezet of renderend in

de publieke taak geïnvesteerd. Of het huidige treasurybeleid meer of minder rendabel is dan hetgeen voor 2013 toegestaan was is moeilijk in te schatten.

Met vriendelijke groet,

GLTG (Guy) Vonken | Clustermanager Financiën

Financiën

| M +31 (0)6 11 33 38 05 |

| E gltg.vonken@prvlimburg.nl |

Postadres Postbus 5700 | 6202 MA Maastricht

Bezoekadres Limburglaan 10 | 6229 GA Maastricht

Kijk ook op www.limburg.nl